

ДЪЯНИЕ ВТОРО.

ЯВЛЕНИЕ ПЪРВО.

(ВЪ СЖББЮВА ТА КЩА)

Сжбби. (хоротува самъ) Кой то ся жене въ тия времена втори пжтъ, глава та му иска хчюпанѣ. Не ми стигаше, гдѣто изгорѣхъ първ्या пжтъ! първата ми жена друго не приказваше, само чи уйка и былъ владыка отъ дванайси тѣ, чи майка и была чорбаджийска дъщеря, и какъ ходила на божіа гробъ: Но не повняше дѣто доде при мене съ половинъ фустанъ! най сетнѣ, богъ ся умилостиви на мене, и ѡ проводи при усопши тѣ (рахметли тѣ) нейни родинны Владицы и чорбаджи. Но юще ми было писано да теглж! на втората година зехмы кокона Маріа, по лошавъ діаволь, нейно благородіе неправи друго, сама е заглушила да ми дума, чи съмь ималь голѣма честь дѣто съмь ѡ зель: чи ако не, была тя, азъ съмь былъ изгубенъ челоуѣкъ, като чи съмь сега избавенъ: чи отъ както влязла тя въ кщата ми, влязло на едно и божіе то благословеніе: и не гледа чи приближава да умори дъщеря ми: азъ сякахъ, чи като ся ужени челѣкъ за възржстна жена, по добрѣ ще е, но колко съмь былъ излганъ! и при други тѣ си безумности сжрди ся, кога и дума мы, чи е вѣки препивала на годыны. Виджь животь! виджь честь! ма добрѣ е богъ, надѣвамъ ся скоро да иди на онзи свѣтъ при нейны тѣ благородни родители и родинны.